

ct

L'any que vam viure sense internet

de
Roger Simeon

traduït per
Roger Simeon

(fragment en català)

*Un pis IKEA: mobles blancs i baixos. Quadres de Noya York amb coloraines.
Una parella està asseguda al sofà amb les mirades fixades als respectius mòbils.
Soroll constant: veus, notícies, remors indesxifrables...
Llums incandescentes, flaixos.*

HOME

(Sense aixecar la vista del mòbil durant la conversa)... ens vam deixar enganyar per la promesa d'una vida amb sentit...

DONA

(Sense aixecar la vista del mòbil durant la conversa) No robis frases que no són teves!

HOME

És que... no ho sé dir amb paraules meves...

DONA

Doncs no ho diguis...

HOME

Però llavors...

DONA

Doncs res. Silenci.

HOME

Si-len-ci.

DONA

Exacte. Silenci. *(Resignada)* Com sempre.

*Un any abans.
El mateix pis.
Soroll contant: veus, notícies, remors indesxifrables.
Llums incandescentes, flaixos.*

*(L'HOME i la DONA asseguts al sofà amb les mirades fixades als respectius mòbils.
La seva manera de parlar –especialment en el cas de l'HOME- és entretallada per
l'atenció que dediquen als mòbils. Mica en mica, a mesura que avança l'escena, les*

seves frases agafen ritme i també extensió. Com si estiguessin re-aprenent a parlar)

DONA

M'avorreixo... marxem d'aquí.

HOME

On vols anar?

DONA

No ho sé. Lluny. Tan lluny com poguem. On ningú ens conegui. On res ens importi...

HOME

Saps tan bé com jo que ja no queden llocs així... estem tan ben connectats que per fi tot ens afecta. El soroll és tan gran que per molt que fugim sempre ens atraparà...

DONA

Però ho hem d'intentar! Què prefereixes, que ens quedem aquí i ens consumeixi la desidia?

HOME

No ho sé...

DONA

Jo ja n'he tingut prou. N'estic farta... *(treu la bateria del mòbil i la llença al terra)*

Les llums de mig escenari s'apaguen. El soroll disminueix.

HOME

Però què fas? No podem!

(La DONA treu la targeta del mòbil, la llença al terra i la trepitja)

HOME

No!

DONA

Sí.

HOME

Però això no ho pots fer!

DONA

Doncs ho acabo de fer.

HOME

Però hi hauran conseqüències...

DONA

Sempre hi ha conseqüències. Aquesta vegada, però, no em vindran imposades de fora sinó que seran el resultat d'una acció pròpia...

HOME

T'aïllaran...

DONA

No m'importa.

HOME

Et marginaran...

DONA

M'és igual.

HOME

T'assenyalaran pel carrer...

DONA

Doncs que facin. No m'importa. S'ha acabat.

HOME

Et crucificaran a les creus del Twitter! Et cremaran a les fogueres del Facebook i penjaran les fotos del teu cadàver a Instagram!

DONA

I ho retransmetran en directe per Periscope, faran vídeos de Vine, memes, giffs, cançonetes amb l'autotunes, em criticaran al Tinder i al Grinder i els grups de whatsapp n'ariran plens... i què?

HOME

Però?

DONA

Sí. S'ha acabat. Prou de tant soroll.

HOME

Però vols dir que...

DONA

Sí! I tu també ho hauries de fer.

HOME

Jo?

DONA

Sí!

HOME

No... jo no puc...

DONA

Sí que pots! Ho has de fer!

HOME

No... jo no...

DONA

Fes-ho per mi...

HOME

Ningú fa res pels demés...

DONA

Doncs fes-ho per tu! Allibera't!

HOME

No puc...

DONA

Clar que pots! Mira! *(Li agafa el mòbil amb dificultat perquè el tenia com incrustat a la mà i li llença al terra)*

HOME

No! Què fas? Però... però...

Foscor.

Només dos focos il·luminen suaument als personatges.

Silenci.

HOME

Però què passa?

DONA

Res.

HOME

Però què és aquest soroll tan insoportable?

DONA

El silenci.

HOME

El cap em roda...

DONA

T'hi acostumaràs. Jo ja ni el sento...

HOME

No em puc creure que ho hakis fet...